

Däckad

Vad är välan jag att ha? - En sämre damcykel årsmodell 1960, som sett sina bästa dagar.

Lacken är skavd och repskadad av hårda törnar under år som gått, i kyla, regn, hetta och av vårdslös behandling.

Slitna, sladdriga ballongdäck som sitter litet hipp som happ.

Sadeln är gammal och bred, har tappat stunsen för länge sedan.

Kedjan hänger, så om du vill ha litet fart, och trampar till på pedalerna, så hoppar hela skiten av och det blir tvärstopp.

Skulle du mot förmodan få upp farten utan kedjehopp, så kan det gå riktigt bra tills du känner att jag börjar skena, och du vill bromsa. Det kan du glömma! Här finns inga bromsar som tar. Det blir en färd som slutar rakt in i en vägg, eller ner i ett dike, mot ett träd, ut på en åker.

Ringklockan som klingade vackert i höga C, har rostat ihop. Eventuellt rosslar den till litet, eller ger ifrån sig ett gnällande om du klämmer till rejält.

Pakethållaren som förr var stark nog att hålla en vuxen människas tyngd, har veknat, och stagen böjer sig av minsta påfrestning.

Dynamon, som förr surrade förnöjt och gav ett vackert, tryggt sken, har för länge sedan slutat att rotera.

Ljuset har slocknat, och strålkastaren slokar trött, med blicken riktad ner mot marken.

Men snälla du, skrota mig inte!

Ställ mig inte ensam i en vrå i någon mörk, kall källare!

Byt mig inte mot en ny, snygg, fräsch cykel med fast liten sadel, hårda, smala välpumpade däck, trettio växlar, välsmord och snabb!

De nya har inga stänkskärmar, och cyklar du i lera så får du skiten uppefter hela din rygg.

Dina byxor fastnar i kedjan, så byxbenet trasas sönder.

De nya cyklarna har så många drev och du får ett rent helvete den dagen de behöver lagas.

Däcken är snygga, men bräckliga och punkteringskänsliga.

Sadeln är så smal och obekväm, att du får skavsår där bak.

Styret är så lågt, att du sitter i en krokig stil med näsan lägre än rumpan.

Om de nya lamporna ska lysa, så får du vara beredd på att ideligen byta byta byta batterier.

Pakethållare? Vaddå?

Nej, ta vara på mig - Din unika, rustika, antika!

Om du bara smörjer upp min dynamo, så kommer jag att lysa din väg klart och ljust igen!

Mina däck är visserligen större, men det ger ju mjukare studs, och stötdämpning om de pumpas.

Med mig, får du fin och rak hållning, och du sitter stadigt och mjukt.

Jag är rejäl och genuin.

Smörj och spänn kedjan, fixa bromsarna, och ta lugna tag med mig, så blir jag följsam, och pålitlig länge,

länge, länge, länge...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pulsatilla med Poeter.se id #2776 innehar upphovsrätten